

«ہوا الحکیم»

«ظہور امام عصر علیہ السلام در قرآن»

سخنران:

دکتر باقرپور کاشانی

اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيِّكَ الْفَلَاحَ

ام هانی خدمت امام محمد باقر(ع) عرض می‌کنه که آیه‌ای از آیات قرآن به قلبم وارد شده، مرا مضطرب ساخته، و خواب را از من دور نموده؛ توجه کرده به این آیاتی که در سوره مبارکه‌ی تکویر هست، مسئله‌ی قیامت هست، حوادث قیامته، و این فرد رو مضطرب کرده؛ فرمود: سؤال کن. عرض کردم که قول خداوند در قرآن که می‌فرماید: «فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ، الْجَوَارِ الْكُنَّسِ».

در آیه‌ی ۱۵ و ۱۶ ام تکویر.

خب، فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ، خنس از خانس گرفته میشه، خانس یعنی چی؟ یعنی رجوع کننده،

یعنی سوگند به ستارگانی که باز می‌گردند،
الْجَوَارِ الْكُنَّسِ، که در متن عربی هست، کنس از
کانس گرفته می‌شه، یعنی مخفی شدن.
خب حالا فَلَا أَقْسِمُ بِالْخُنَّسِ، الْجَوَارِ الْكُنَّسِ، می‌شه
معنیش چی؟

می‌گه سوگند، قسم، به ستارگانی که باز می‌گردند،
در حرکت هستند و پنهان می‌شوند؛ اون تحول
نجومی که اتفاق می‌افته، گاهی «إِذَا الشَّمْسُ
كُوِّرَتْ»، این خورشید تیره می‌شه، نورش رو از
دست می‌ده، ستارگان دگرگونی و حرکات خاصی
پیدا می‌کنند.

خب این خانم رو ذهنش رو درگیر کرده، و اینو مطرح کرده به وجود نازنین حضرت باقر علیه السلام(ع)، حضرت فرمودند چه خوب مسئله‌ای رو سؤال کردی! مراد مولودی‌ست که در آخرالزمان، و او مهدی از عترت پیغمبر است؛ دقت بفرمایین! آیاتی هست گاهی اوقات ظاهرش دلالت به یک مسئله‌ای می‌کند، کاملاً درسته، اما تعبیرش رو وقتی نگاه می‌کنیم، مسئله‌ی دیگه‌ای می‌خواد بگه، این گیری نداره، بین تأویل و ظاهر تعارض نیستش، مسئله‌ای رو بالاتر و والاتر می‌خواد مطرح بکنه،
مثلاً:

والنجم، قسم به صبح سپیده دم! گفتن نجم مراد مهدی ما اهل بیته، اون سر جای خودش درست، صبح سپیده‌دم، اما این هم مسئله‌ی دیگه‌ای‌ست، بطونی داره
قرآن.

حالا اینجا ببینید مسئله‌ی قیامت و حوادث رو داره مطرح می‌کند، و سوگند به ستاره‌ای که باز می‌گردد، در حرکت هستند و پنهان می‌شوند، حضرت می‌فرمایند که این مولودی در آخرالزمان، و اون مهدی از عترت پیغمبره؛ برای او غیبتی ست طولانی، که جمعی در آن غیبت گمراه و جمعی هدایت شوند، خوشا به حال تو اگر او را درک کنی، و خوشا به حال هرکس که او را درک نماید. پس این اشاره می‌کنند به این سوگند ستاره‌ای که باز می‌گردد، یعنی اون ستاره‌ای که غائب شده، حالا باز می‌گردد، ظهور می‌کند، و اون ستاره‌ای که پنهان می‌شود، اما آشکار خواهد شد، این فرمودند ستاره امام زمان هست!

وجود نازنین شون، مولودی هستن که از عترت پیغمبر، غیبتی طولانی خواهند داشت، که در این غیبت دو حرکت: یک حرکت اشتدادی، یک حرکت تنقصی.

حرکت اشتدادی یعنی در همون جوی که بوده، اوج تاریکی و ظلمت که بوده، افرادی در سدد اطاعت نسبت به پروردگار رشد می‌کنند، رشدی عجیب! و افرادی هستند که چون قدر این نعمت رو نمی‌دونن، افول می‌کنن، شیعه بوده، قدر این نعمت رو نمی‌دونه، بی‌تفاوته، این در معرض شبهات قرار می‌گیره، این فطرتش مستور میشه کم به کم، از دین خارج می‌شه؛ دو حرکت اتفاق می‌افته، بعد فرمودند خوشا به حال هرکس که او را درک کند؛ بعد مرحوم آقا شیخ وقتی این روایت رو می‌فرمایند، می‌فرمایند مراد از ادراک، ادراک راوی وجود مبارک حضرت را، ادراک زمان ولادت و ملاقات آن حضرت هست، نه ادراک زمان قیام و ظهور پس از غیبت کبری، پس چی شد؟

ادراک، زمان ولادته، چون به خاطر اینکه وقتی حضرت باقر علیه السلام بوده، ایشان می‌گه که خوشا به حال تو اگر اون رو درک کنی! خب این نشون می‌ده که عمر او آنقدر که نخواهد بود که، داره حضرت باقر رو نگاه می‌کنی تا حضرت حجت، یعنی مثلاً می‌شه که مثل جابر بن عبدالله انصاری از صحابی پیرمرد نبی اکرم بود، اما تا امام باقر را درک کرده، می‌تونه یک نفر باشه که تا امام عصر رو درک کنه، عمر طولانی بالاخره داشته باشه نه که هزار و

اما آشیخ می‌فرمایند که این گفته خوشا به حال تو اگه اون رو درک کنی، این ادراک زمان ولادت، بفهمی که آقا به دنیا اومده، و حضرت رو بتونی در اون زمان ملاقات بکنی، نه ادراک زمان قیام و ظهور پس از غیبت کبری، این تذکر رو ایشون می‌آد می‌ده.